

EL GALL

PERIODIC POLLENCI

El dia 2 d'Agost el nostre periòdic fa un any, aprofitam aquesta data per agrair, a tots els que han fet possible les 18 publicacions, les seves col.laboracions i esperam il.lusionats que el nombre de gent augmenti a mesura que passi el temps

ANY I - Nº 18 - JULIOL - PREU 25 PTS. BUTLLETI EDITAT PER O.C.B. POLLENÇA, C/. SANT ISIDRE, Nº. 3, D.L.P.M. 503-79. IMPRIMEIX EDITORA BALEAR, S.A.

LA PATRONA 1979
MOLTS ANYS ALS POLLENCINS
EL GALL

EL PRIMER NUMERO DE "EL GALL" ESGOTAT

ELS 47 ANYS DE LA BANDA MUNICIPAL

PORT DE POLLENÇA
PLATGES PUBLICS PER A INTERESSOS PARTICULARS

ELS CARRERS DE POLLENÇA
JA ES HORA QUE ES CANVIEN DE NOM

ES CONSTRUIRÀ EL SUPERPORT SPORTIU?

EL PREU DE LES BOTIGUES DEL MOLL, ABUSIU

LES CARRERS DEL MOLL I SANT VICENÇ

EDITORIAL
Qui és el beneficiari?

17 HORES I VERTS DE 128 Km. h. A LA BARRA "ADRIAN" S'OP.

MESTRE UINS 103 ANYS EL PADRI DE POLLENÇA

APROVAT EL DECRET DE BILINGÜISME

"EL GALL" QUICEREM POLLENCI

MESTRE PACO

GRAN IMPROVISACIÓ AL COMENÇAR EL CURS ESCOLAR

MESTRE ALBERTI, MORI A POLLENÇA ALS 97 ANYS

COMIENÇA D'ENDEIXAR L'AMASSA A L'ENTENAMENT

PRINCEP AFABLE DE LA DOCTA LIRA

REFERENDUM POPULAR

SHAN COMPLIT CENT ANYS

EL COLLEGI DE "CALS FRANS" ES DIRÀ "COSTA I LLOBERA"

GUILLEM CIFRE DE COLONYA 1852 - 1908

ALGUNS CARRERS CANVIEN DE NOM (1.ª fase)

LA REVOLUCIÓ MOTORÍSTICA

BONES FIRES I MOLTS ANYS!

EL DIA 2 D'AGOST CONTRINUARA ESSENT UNA DE LES DUES FESTES ABONABLES, MALGRAT LA PROPOSTA DE C.C.O.O. D'APLACARLA

EL POLLENÇA, MOLT MALAMENT Va Diminir L'entremort?

4.ª TROBADA DE PINTORS A SA POBLA

15 NOVEMBRE COMENÇA EL CURSET DE CATALA

ATRAÇ A MA ARMADA

ONADA DE ROBOS

HOMENATGE AL PINTOR CARLES GOT

PARLA BERNAT ROTGER PRIMER SECRETARI DEL P.S.O.E. A POLLENÇA

COTXE ATROPELLA A UNA PARELLA I FUIG

IMMINENT ORACIÓ D'UNA REVISTA SATÍRICA AMB COL·LABORACIÓ DE "EL GALL"

ROBO A CAN FERRA

ROBO A CAN PELLERA

MANOLO COSTAS FINALISTA DEL CONCURS DE DISC-JOKEIS

POSSIBILITATS D'UN PEDATRA A POLLENÇA

JOAN BAUCA, EL MARATONIA DE POLLENÇA

EL BATLE PARLA AMB EL NOSTRE REDACTOR

ALTRA VEGADA A CAL "BUSSO"

CAN BODOLLO

EL MONUMENT D'EN COSTA HA CAIGUT

HA MORT EL FILL DE D. GUILLEM CIFRE

UNA NOVA FORÇA POLITICA A POLLENÇA. EL PSM ERA CONSTITUÏT LA SETMANA ANTERIOR

"EL GALL" REGALA DOS GALLS

TAULA BODONA SOBRE EL PORT ESPORTIU ORGANITZAT PER "EL GALL" I L'O.C.B.

GRAN EXPOSICIÓ COL·LECTIVA A REEFICI DE "EL GALL"

SANT ANTONI I SANT SEBASTIA UNES FESTES POPULARS

EL CALEDA

EL CAVALLETS DE SANT SEBASTIA

UN OVNI ENCALÇA UN COTXE PER LA CARRETERA DE LLENAIRE

GRAN TRASCENDÈNCIA DE LA TAULA RODONA SOBRE EL PORT ESPORTIU

ENTREVISTA AL SR. BOLLINI PRESIDENT DEL CLUB NAUTIC

VAGA D'ESTUDIANTS I PROFESSORS

EL VELL VINS COMPLEIX UN ANYS

NATURA EL CA DE BERTAN

UN NOV VA CALRE DINS UN PCM

ENCUNTA AL QUE VA PLUMAR AL P. DE SANT ANTONI

ENCUESTA SOBRE EL MERCAT

PARLA EL LIBRE DE L'IMPRESO

EL FOTÓ COMENTADA

EL FOTÓ COMENTADA

L'O.C.B. de Polleña compleix el seu primer aniversari

S'ESTABLEIX UN RECORDE DE PUJADA AL PUIG A PEU

HOMENATGE AL "TIO JUAN"

EL FOTÓ COMENTADA

EL FOTÓ COMENTADA

MESTRE AMADOR MAGRANER, L'INVENTOR DE POLLENÇA

CONGRÉS DE L'UBRA CULTURAL BALEAR

EDITORIAL

LA PLACA

ROBO I REPARACIÓ DEL NOSTRE GALL

ALTERNATIVA A LA URBANITZACIÓ DE L'ALBERNETA

NECESSITAM D'UNES AULES D'EDUCACIÓ ESPECIAL

PARLA EL SECRETARI POLITIC DEL P.S.M.

INVAIEN DEBATORIBREJ DEL AJUNTAMENT AL PORT ESPORTIU

EL FOTÓ COMENTADA

A PARTIR D'AQUEST NUMERO, 12 PAGS. L'HAN FET POSSIBLE. ELS NOSTRES LECTORS I AMICS

EDITORIAL
EL NOSTRE GALL COMPLEIX UN ANY
(Pág. 7)

TRIBUNA PÚBLICA

No volem fer abstracció del nombre d'aturats i les circumstàncies temporals i socials d'aquest fet, massa greu per deixar-lo de banda, però hem de limitar el nostre sermó d'avui, estimats germans, i per tant anem a veure la infraestructura mental on se mou el problema.

Tant sols si entenem fets com el que suposa que l'Ajuntament de Pollença mantengui actualment mitja dotzena de places vacants, qualcunes ben qualificades, tant sols perquè això suposa un estalvi pressupostari a la municipalitat, entrem que això precisament és inadmissible a un país on prest tendrem dos milions d'aturats.

Més greu es, encara, que aquests estalvis no existeixen i que les corresponents quantitats són destinades indiscriminadament a necessitats que no generen noves fonts d'ingressos per l'Ajuntament, no potencia el desenvolupament econòmic de la localitat, ni comporta cap inversió concreta d'un programa econòmic globalitzador i progressista; que no existeix.

Presumim de la bona voluntat de tots els nostres polítics, amics nostres en Déu, però questionem la capacitat de qualcuns d'ells i això suposa exigir-los fer una política en el més net sentit del concepte: que el govern del poble, de la comunitat, sigui efectivament govern, no mera administració formal, com si l'Ajuntament for un "missus" dels interessos econòmics de certes minories.

L'Ajuntament ha de governar i això suposa generar llocs de feina al nostre poble, en la mida de les seves possibilitats, que són moltes; agilitzant preferentment els expedients d'Obres, serveis i indústries que contemplan apreciables increments de llocs de feina, o ajudi a mantenir els existents. Ha d'aplicar criteris restrictius front al "pluriempleo", perseguir el mercat negre de ma d'obra residual mitjançant una gestió administrativa adequada; sol·licitar i aconseguir dels poders públics superiors subvencions i ajudes per a invertir al nostre patrimoni paisagístic, històric i monumental fins l'objectiu d'aturar les destroces i generar nous llocs de treball que possibilitin noves fonts d'ingressos a l'Ajuntament i al poble en general, s'ha de recuperar i reconstruir, convertint-los en atraccions culturals i turístiques, les memorables ruïnes del Castell del Rei,

EL SERMÓ DEL "PARO"

Per J.A. Encinas S.

La Fortalesa d'Albercut, els Molins d'aigua de Llinàs, l'Església del Roser-vell, qualque tafona i possessió representativa d'una economia ja històrica; s'ha d'obrir, s'ha d'alliberar, pel públic, tots els camins del camp i de la nostra costa per facilitar al nostre futur turístic competitiu de qualitat el conèixer lo nostre; per això els serveis de policia han d'agrarir la pau i l'ordre als propietaris de les finques, com traten d'agrarir-los als carrers de la Vila.

Però no tota la culpa la tenen l'Ajuntament i els nostres polítics, germans pecadors. L'empresari ha d'èsser valent i seriós, emprant la mà d'obra necessària, no restringint el seu negoci en base a la por, sinó cercant noves formes de riqueses, noves formes de vendre el seu producte; nous dissenys per les velles produccions; recuperant artesanies ja quasi desaparegudes i modernitzant-les; construint millor, amb terminis seriosos i responsables, al preu just i a bastament; cobrant al seu moment i no tractant que els interessos dels mals pagadors ho paguin els seus obrers, mediant, les trampes socials de sempre.

Els treballadors s'han de fer forts als seus sindicats, no fer ni una tant sols d'hora extra, i fer durar les vagues el temps necessari, perquè el salari arribi per viure, i pel cotxe, i per la tele i les necessitats pròpies del nostre temps, això sense haver d'arriscar la pell o rebre la malaltia que vindrà sobre els 40 anys d'edat. Ademés, hem d'entendre, que la solució no es fer-se empresari, sobre tot si no se té la preparació, la vocació i els medis per arribar a tenir empreses sèries. Se pot ésser un bon obrer, orgullós del seu lloc en la societat, unit sempre als seus companys, a sindicats forts i, també, seriosos.

Els pròxims anys, o viurem un període de renaixement en tots els aspectes o ens anirem tots a fer punyetes i, estimats meus, aquest poble té capacitat per sortir endavant i gent que sap com ho hem de fer, tot és, i això mateix es lo difícil, que cada un sapi on és el seu lloc, i s'acabin les batalletes, les travetes, les capelletes, i les illetes, per començar un període vertaderament democràtic, amb el reconeixement del dret a la crítica, i garantint que els poders públics no s'utilitzin per coartar, amenaçar, xantatjar o ficar la por en els ossos de la gent, en lloc de servir i governar al

poble, per al poble i amb el poble; mai contra el poble.

Els empresaris honrats i progressistes s'han de decantar ben a les clares dels lladres i dels aventurers, denunciand-los.

Els obrers amb coneixement s'han de fer respectar i estimar, però sense necessitat de regalar res que sigui seu.

Els pagesos han de fer un bon pensament i cercar formes cooperativistes.

Els estudiants han d'estudiar i els professors ensenyar.

Les dones s'han de moure lluitant pels seus drets i no acceptar cap feina que no sigui en les mateixes condicions de l'home.

S'ha de poscriure a tot tipus de delinqüent i no tant sols al que convé a certa classe política i social.

Els intel·lectuals i les seves litúrgies, que hi tenen, i molta, han de prendre consciència del seu paper i deixar les ditades de mel pels infants i els beneïts.

Hem d'entrar a una dinàmica de recobriment cultural, econòmic i polític, i totes les forces són necessàries. Els que se constitueixen en obstacles seran arrabassats, perquè la gent vol viure bé, i viure bé, i viure avui i no passat demà.

Necessitam feina per a tots; feina qualificada i continuada, digna i profitosa. Si no hi ha feina l'administració no podrà administrar, les lleis tornaran velles abans de posar-les en pràctica; els reglaments burocràtics hauran d'empar-se de paper higiènic; els polítics tornaran guerrers i els gerrers morts.

"El Paro" du sensació de fracàs, decepció, misèria, desesperació. Es el problema més gros i el que mereix atenció prioritària. I no val encubrir "el paro" amb negocis que no són negocis, amb salaris-llimosna, amb barcos de requilla pels "putes forasters", amb el manteniment d'empreses que no poden ésser mai profitoses, amb la crisi de l'energia, etc. etc...

Cal que "el paro" només sigui el refugi dels que no volen treballar. Res més. Aneu en pau, estimats germans. Cercau i trobareu, i si no trobau: Emigreu. Emigreu dels vostres llocs de responsabilitat.

NOTES DEL P.S.M.

El no poder dispondre de l'espai oferit per EL GALL i que el PSM va sol·licitar, que posteriorment no fou concedit pel comitè de redacció, ens limita les nostres possibilitats d'expressió i comunicació amb el poble. La manca de representació del nostre partit a l'Ajuntament agreuja més aquesta diferència de possibilitats d'expressió respecte dels altres partits, i si afegim que els nostres escrits enviats a l'Ajuntament son silenciats i ignorats ens trobam amb inferioritat de condicions.

Aprofitant i agraïnt aquest breu espai, volem aprofitar per a tractar uns quans temes locals d'interès general.

A) L'AJUNTAMENT I EL CATALÀ.— En instància enviada el 15 de maig a la corporació local en la que se sol·licitava l'ús del català a l'ajuntament, en totes les seves activitats, topònims geogràfics i noms de carrers —de la quals no hem rebut contesta— fou tratada en el darrer plè municipal segons proposta del PC i refuada pels vots de UCD i PSOE. Esperam resposta a la nostra petició, presentant la nostra més enèrgica protesta en aquesta actuació discriminatòria i castellanitzadora del PSOE i UCD cap a la nostra llengua. De no ésser presa en consideració la nostra sol·licitud recolzada pel real decret III/1979 del 10 de maig per el que se regula l'ús del català al ajuntament, en veurem obligats a demanar la DIMISSIÓ DEL REGIDOR DE CULTURA del nostre ajuntament, per oposar-se al recobriment de la nostra llengua i per la seva incapacitat en el coneixement de la legislació vigent.

B) SOBRE ELS FETS DEL PRIMER DE MAIG.— Degut a la campanya de desprestigi cap el nostre partit d'una forma personal i des de la premsa s'ha orquestrat per desacreditar suposades actuacions del PSM qualificant-les de radicals i racistes, per part de polítics locals —naturalment a títol personal— (Marti Cifre, "Balears" i Martí X. March en El Gall núm. 17), hem de manifestar el següent: 1) L'alteració de l'ordre públic no fou provocada ni executada per cap membre del PSM 2) Cap membre del PSM ha publicat amb anterioritat cap escrit, article, comunicat, etc. referent en aquest fet, ja que consideravem que això no serviria més que per agreujar la situació. 3) El PSM vol manifestar una vegada més que si bé defensem i lluitam per el recobriment de la nostra identitat nacional, no estam en contra de cap treballador peninsular; es més les portes del nostre partit estan obertes també per ells, per ajudarnos a aconseguir una millor convivència i col·laboració.

C) GUARDERIES.— amb un escrit dirigit al grup promotor de les Escoles d'Infants, el PSM es compromet a recolzar qualsevol iniciativa que es prengui amb aquest sentit.

D) La nostra agrupació, enterada de les subvencions del CONSELL de MALLORCA, 28 milions per a bandes de música i coros, 18 milions per poliesportius, 5 milions per a beques de 100.000 pts. als ajuntaments per a investigació de Cultura Mallorquina, 5 milions en llibres, (1.500 per a cada biblioteca municipal) i altres subvencions per festes populars, ha dirigit escrits a les comissions de cultura, esports, festes populars i patronat de música i coro perquè es donin les passes per a obtenir aquestes subvencions.

Comissió executiva del PSM

CRONICA MUNICIPAL

L'AJUNTAMENT EN CONTRA DE L'OBLIGATORIETAT DE L'ÚS DE LA NOSTRA LLENGUA

Els regidors comunistes (P.C.I.B.) varen proposar que l'Ajuntament se pronunciés fent obligatori l'ús de la nostra llengua de Les Illes, conjuntament amb el castellà, en totes les competències municipals, noms de carrers, documents oficials, oficis, actes, etc. En altres paraules va proposar l'aplicació oficial a Pollença del bilingüisme Català-castellà, com ja, ara, se està aplicant en altres organismes oficials de Les Illes. La U.C.D. se va oposar amb tota decisió i se va donar lectura a un dictamen de la Comissió de Cultura, que dirigeix Mateu Cerdà. L'Informe, ple d'inconcrecions, incorreccions i evident mala fe, no va convèncer als regidors, i el mateix Batle, per fer front a la proposta Comunista, va haver de recórrer, com darrera mida d'avant les inqüestionables argumentacions i repliques comunistes, al Decret de Bilingüisme, fent una interpretació ultramontana d'una legalitat entesa com a mecanisme repressiu i no com eina d'enteniment social.

Va argumentar, la U.C.D., que el Decret de Bilingüisme, si bé es ver, que parla de la normalització de la llengua i reconeix el fet de la cooficialitat del Català, condicioa l'ús de la nostra llengua al que determini el corresponent Estatut d'Autonomia i, segons ells, com les Illes Balears no tenim, encara, Estatut, no cal parlar d'aplicació del Decret de Bilingüisme.

Dins el grapat dels pocs seriosos i lamentables arguments d'U.C.D. per oposar-se a la normalització de la seva pròpia llengua, se varen dir coses com que l'Ajuntament no disposa de gent qualificada per escriure en Català. Tal afirmació, gratuïta, suposa la subvaloració de la capacitat d'adaptació professional del funcionari i el despreci a molts de pollencins que sí poden col·laborar amb l'Ajuntament en fer realitat aquesta necessitat cultural, tasca fonamental, que hauria d'ésser objectiu per aquesta ja trista Comissió de Cultura que presideix un home, un Mestre d'Escole (o professor, si tant vols), que sap escriure en Català, però que pareix que no sap res de dignitat, res de política, res de patriotisme i molt menys del paper de pallaso que li fan fer, i que en justícia no l'hauria de correspondre.

El P.S.O.E. va votar a favor de la U.C.D.; i el Partit Comunista no va exposar en cap moment que la seva petició en realitat recolzava i pràcticament reproduïa, paraula per paraula, un escrit del P.S.M. que havia tenguut entrada a l'Ajuntament de Pollença dates abans, sol·licitant l'obligatorietat de l'ús del Català.

Auqesta jugada d'escats, aquesta insolidaritat de l'esquerra i aquesta actitud electoralista del P.C.I.B. de Pollença permet que la U.C.D. continui consolidant el seu "feudo" de Pollença i mantenint el seu aparell inquisitorial.

APROVAT L'INSTITUT DE POLLENÇA

Donada lectura al B.O.E. en que sortia la concessió de l'Institut de Pollença, se va constituir una comissió de regidors per cercar els terrenys adequats per a construir el noy centre.

Hem de recordar que aquesta concessió de l'Institut de Pollença ha estat possible gràcies a les gestions públiques realitzades i recolzades per totes les institucions pollencines, segons acord que al seu moment se va prendre entre el representant de l'Ajuntament, el Sr. Batle, els representants de les associacions de pares d'alumnes de totes les escoles de Pollença i la majoria d'entitats culturals i socials pollencines. Exemple d'una política en benefici del poble, per damunt dels pressuposts simplement electoralistes a que ens tenem acostumats els partits. Cal, ara, que la U.C.D. no capitalitzi en el seu exclusiu profit l'èxit de tots, al manco per respecte al mateix poble i a les seves entitats. Pel moment ja haurien d'haver previst la participació d'altres institucions pollencines en la Comissió encarregada de aconseguir els terrenys per a la construcció del Centre.

Les obres hauran de començar el proper any 1981.

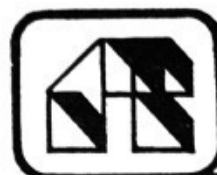
Tots els possibles alumnes de l'Institut que vulguin preicriure's, ho poden fer.

SERRA NORD, PARC NATURAL

Se va informar del rebut del avant-projecte del Parc de Tramuntana (Serra Nord), enviat per ICONA a ff de que els Ajuntaments afectats se pronunciïn. Aquest avant-projecte és a disposició del públic, pel seu estudi i possibles objeccions.

També cal recordar que aquest Parc Natural de la Serra Nord, si se arribàs a fer, suposa cobrir unes aspiracions ja generalitzades a tota Mallorca, pero que un dia, fa ara un grapat d'anys, varen impulsar un grup de joves pollencins enamorats de la seva Serra.

L'Exercici de memòria, a vegades, podria enquirir a qualque polític.

Jerónimo Riusech Bisañez & Hijos S.A.
CONSTRUCCION Y OBRAS PUBLICAS

ROSREVELL, 9 - POLLENÇA (MALLORCA) Telfs: 530208 - 530212

CARTA OBERTA AL REGIDOR DE CULTURA I AL SR. BATLE

Lamentable i avergonyidor respectable el que estan oferint aquets senyors que cobren un sou per afomen- tar, promocionar, coordi- nar les activitats culturals del nostre poble. Pollença, un dels pobles mes rics amb activitats culturals de tot l'estat espanyol, resulta que té un ajuntament que en lloc d'ésser el capdevan- ter amb aquestes activitats és ub obstacle pel desenvolupament de la nostra cultura. Perquè supòs, que el Sr. regidor de cultura, D. Mateu Cerdà, sab molt bé que el coneixement de la nostra llengua és una peça import- ant de la nostra cultura i una eina per el seu coneixement.

Cal demanar al Sr. Batle i al regidor de cultura, qui- na és la cultura que teòrica- ment defensen i per tant quina és la llengua que utilitzen per fer-ho?

Després del darrer ple municipal, aquesta pregun- ta va quedar prou aclarida, quan l'UCD no volgué in- troduir el català oficialment dins l'ajuntament. La pro- posta presentada per el PSM el 15 de maig i duita al plé del 29 de maig pel PCIB,

fou debatuda el 26 de juny i refuada per l'UCD i el PSEO.

Crec que aquesta vegada s'han passat amb el seu de- sig d'oposar-se a tot allò que no sigui fruit de la se- va mostia imaginació i anè- mica iniciativa.

Desgraciadament el Sr. Mateu Cerdà tenia raó aquesta vegada... els funcio- naris, no estan preparats. S'ha fet un cursset de cata- là i segueixen sense estar preparats, el Sr. Mateu Cer- dà dona classes de català als seus alumnes i no té temps ni ganes de dedicar part de les seves ensenyan- ces al funcionaris. No serà que ell tampoc té massa interès en saber-ho, per- què de les tres hores de cata- là que ha de donar obligatoriament al seu curs— segons els decret de bilin- güisme, Sr. batle-només en dona dues i una de religió? no resà que tampoc té mas- sa capacitat per fer aques- ta tasca, ja que sabem que els exercicis dels seus alum- nes els hi ha de corregir un professor de català? Com pot estar la comissió de cultura d'un ajuntament d'un poble cult com és Pol- lença en mans d'una perso- na inepta i manipulada per les gerarquies del seu partit? Com és possible que tot un regidor de cultura, quan es va crear una entitat cultu- ral a Pollença—que si llui- ta per la nostra cultura— no tan sols no la recolza, sinó que a l'acte de presen- tació mostràs el "plumero" indicant públicament que no veia la necessitat de la creació d'aquesta societat?

Un altre que és va pas- sar for el Sr. Batle, quan di- gué que això no esta legislat i que havíem d'esperar que

l'estatut d'autonomia ho contemplàs.

Jo no som un expert en lleis, pero el batle si que ho es i si és llegueix el REAL DECRET 1111/1979 de 10 de maig, pel qual es regula l'us de les distintes llengües espanyoles en les actuacions de les corpora- cions locals, veurà que si es possible que l'ajuntament escrigui i parli en català. La llei també preveu que si no hi ha personal qualificat, com per exemple el secreta- ri, es pugui habilitar altres persona per ajudar-li.

Segur Sr. Batle que a Pollença en trobarà que li donaran una mà, sense co- brar-li res. Com podem veu- re no es tracta de que la llei no doni facilitats, ES QUE NO ES VOL FER.

Per acabar deman al re- presentant de la comissió de cultura de l'ajuntament que accepti un debat públic sobre aquest tema, el dia i lloc que més li convengui, en participació de les enti- tats interesades. Esperant la seva contesta, em despe- desc atentament, demanant al Sr. Batle que vagi cercant un substitut, mes d'acord amb els temps actuals, mes capacitat i que un moment donat pugui donar una ex- plicació al poble de les seves decisions.

TOMEU PAYERAS

PROBLEMÀTICA DE LA DEPURADORA

Esperant sigui publicada aquesta carta, ja que el tema es des del nostre punt de vis- ta bastant greu.

Des de l'any passat hi ha

un problema en la depura- dora sobre el qual s'han pub- licat articles a Ultima Hora i El Gall, denunciant el mal funcionament de la mateixa. Però fent referència al da- rrer escrit en U.H. en que parla de que es va entregar un pleg de firmes dels més perjudicats i interessats. Així l'encarregat o enginyer de la depuradora en lloc de tenir un debat com es va demanar a l'ajuntament per a convocar una taula rodona o quadrada composta per el batle, per l'encarregat o en- ginyer, el "jefe" territorial de sanitat i una representa- ció de veïnats. En lloc d'ai- xò es passen els plens sense tractar el problema però si presionant o debatint —per una part que és la de sem- pre— per que es concedes- quin permisos d'urbanitza- cions que es d'allà a on es treuen els... per a repartir- los entre els... Endemés d'això els dos treballadors de la depuradora s'atreveix- den —no sabem baix quines directrius— a censurar i in- sultar al corresponsal de U.H. tractant-la d'antipo- llencina i altres subtiletes que més val no reproduir. Em deman com és possible que un problema tan greu com és la contaminació dels pous d'aigua potable, degut als vessants en el lit del to- rrent de Sant Jordi, de les aigües no depurades ni tan sols tractades per la deixade- sa del conjunt de personal ja que les anomalies en el funcionament de la depura- dora es poden solucionar en medis i dedicació i no fent hort per el personal, sabent que el temps que es fa hort es deixen de treure els sedi- ments de les arees de secat (cor del sistema de la depu- radora) i per tant el tracta-

ment de fang és nul en lo qual es vessan tot el contin- gut d'impureses al llit del to- rrent sense altre procés que el de batre o mesclar les in- feccioses impureses al ma- teix, per unes turbines ino- perants. Aquestes turbines tenen piles en sec que qual- sevol que no sigui entés en la matèria —hi ha fotos que ho comproven— s'acriwellan i es rompen. Em deman més, en els anteriors escrits es denunciaven les causes i s'apunten solucions per al funcionament normal com entubar fins a la mar, apro- fitament de les mateixes per regadiu que és el més lògic, però en qualsevol cas sigui l'alternativa que es prengui s'han de donar unes garan- ties de que les aigües han sigut tractades. Recordam que el màxim d'impureses després del tractament són de 15 a 20 miligramms i que de lo contrari es dona el tractament com a nul, pun- tualitzant que ni tan sols així el Ministeri de Sanitat accepta aquestes aigües per regar hortalises, és a dir que en lògica s'han d'utilitzar per arbres.

Sabem que el bolletí de l'ajuntament parla d'un programa de regadiu, molt lloable, però que "a priori es tractin les aigües i no ens enverinin de sals i soses les terres a tractar.

Per acabar, quanta pa- ciència se li pot demanar al veïnat ja que duim un any en males olors, moscars i vegent aigua que al conta-

minar-se en el millor dels casos ens pot causar malal- ties irreparables? Sr. Vila no amagui més el cap davall l'ala i enllestesqui el proble- ma amb decisió ja que no- més es monetari i de dedica- ció al mateix i no obligui als veïnats a prendre decisions que a tots ens sabrà greu ja que de tots ens pollencins és el problema.

Pedro Gonzales Gallego

Jo sé que el triomf no és solament guanyar, sé que no és solament una qüestió d'arri- bar el primer.

Jo pens, com el "MARQUES DE COUBERTAIN", que l'im- portant és participar.

Ja sé que em prenguerem avantatge, tanta avantatge, que vaig dir, que de la "Plaça" de Pollença fins al "Puig". Empra- rien més de 1/2 hora.

Jo tenc que confessar davant tothom que el "JUAN" m'ha guanyat.

I com a final, sols diré que, com sempre, inclús en les olim- piades clàssiques l'home guanya a les màquines.

Jo, home, encativat de la mà- quina, ara, i aquí vull saludar l'home que m'ha aguatat.

PERE PAYERAS

NOTA

Pel bon funcionament de la secció, cal que les cartes no tinguin més d'un foli d'extensió. Així també és condi- ció indispensable per a la seva publicació, que venquin fir- mades, amb nom i núm. del DNI. A ser possible convendria posar un títol a la carta.

és una promoció de la caixa d'estalvis de pollença "colonya"

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE D'EN JOSEP MUNTANER "FUSTERET"

Un nou poeta ha nascut per el poble de Pollença. La veu novella d'en Josep Muntaner i Cerdà "en Pep Fusteret" s'ha ajuntat a l'ample nombre de poetes pollencins que fan bo això tant manejat de "pollença... terra d'artistes".

I de passada hem de dir, perquè sabem que els poetes —ni cap artista— tenen edat—, que aquest primer llibre "Gotes de Mel" d'en Josep Muntaner, ha sigut fet quan l'autor ja resquilla els setanta, encara que recull poemes de la seva joventut, com el que reproduim escrit a la presó provincial de Palma el 4 de Maig de 1941, quan el poeta estava empresonat —que no condemnat— per motius "polítics".

"GRAT RECORD"

Closos els ulls, jo somniava
que, ajaguda al costat meu
amb tos llavis de gitana
Tot besant-me
m'adoraves com un Déu.
Somrient, dins tes caricies,
hi trobava un gran consol
De ta boca amb les delícies,
que dins l'ànima
tu em treies tot el dol.
Dins tos ulls meravellosos
mirant-me, veia el destí.
Amb llambreigs esplendorosos
Tos cabells
eran l'aua del matí.
Del moment passat anit
guardaré sempre el record
Si despertar ha d'ésser trist,
¿no és millor somniar fins a la mort?

Hem d'afegir que la presentació del llibre tingué lloc en el saló d'actes de la Caixa de Colonya, en un simpàtic i emotiu acte, en el que En Bernat Cifre, amb un parlament senzill i sentit, sintetitzà la vida d'en Josep Muntaner i Cerdà, intercalant petites anècdotes relacionades amb la seva obra poètica. Així mateix En Miquel Bota llegí un poema dedicat al novell autor.

Per la nostra part reiterar l'enhorabona i desitjar que aquest llibre "Gotes de Mel" que avui saludam, no sigui el darrer.

EN TOMEU CERDA I REINES "TOMEU XIMET", HA MORT

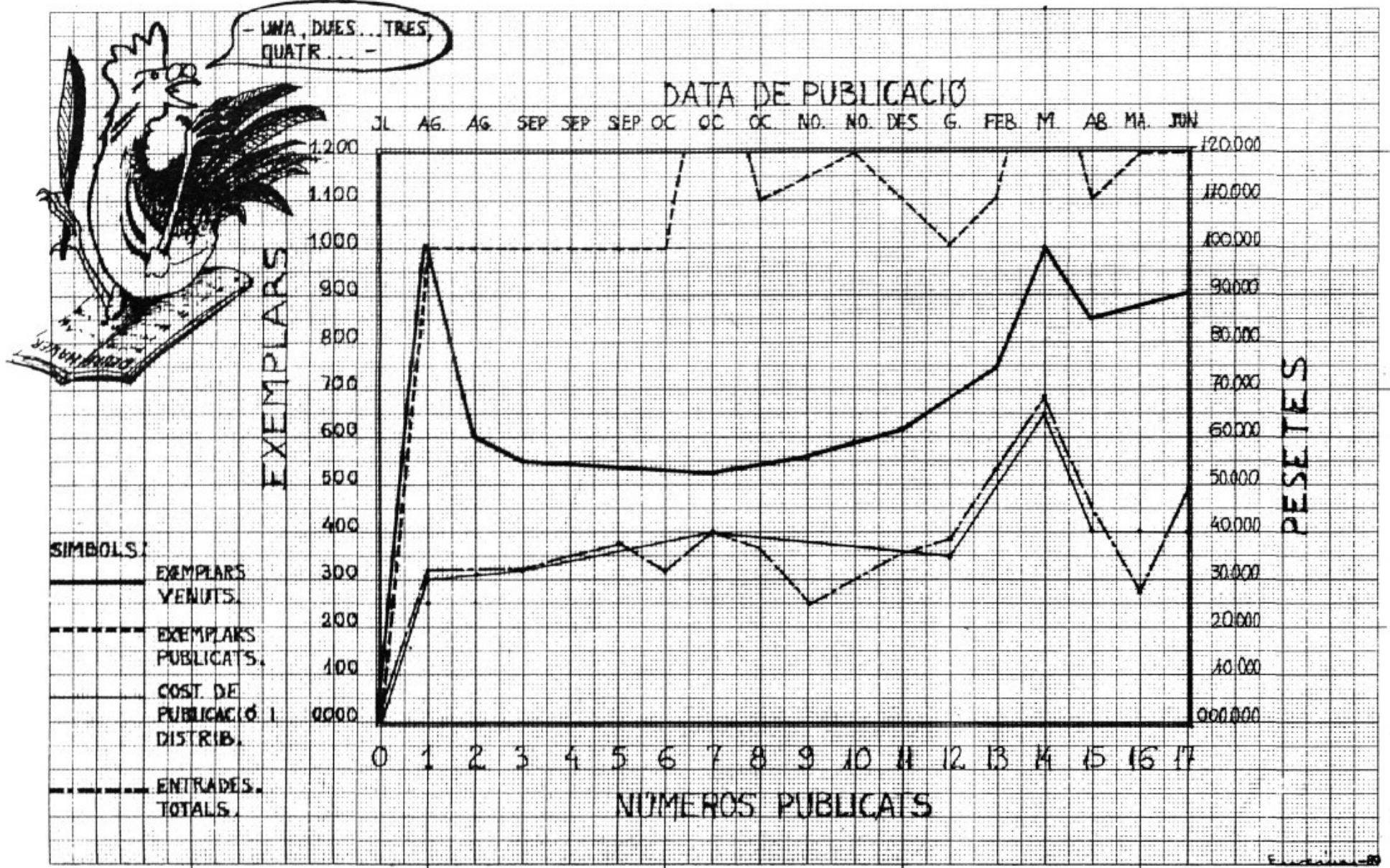
En Bartomeu Cerdà i Reines, més conegut com En "Ximet", tan vinculat i du- rant tant d'anys a la vida esportiva del nostre poble, s'ha mort. Era un personatge entranyable, una institució a dins l'ambient futbolístic pollencí, i un bon amic de tots els joves.

Des d'aquí, al temps que donam el condol a tots els seus familiars, voldriem que aquesta petita recordança fos un petit homenatge a la seva memòria.

CURSET D'EN ANDRE TORCQUE SOBRE HIGIENE VITAL

Atenent les demandes d'un grup, cada dia més nombrós, de joves pollencins in- teressats per les activitats naturistes, la Caixa de Colonya ha patrocinat un cursset, dic- tat per el prestigiós naturista André Torcque, impulsor de la Institució "PUERTAS ABIERTAS". Aquest cursset, impartit cada divendres des del 20 de Juny fins al 11 de Juliol, abarca tots els aspectes relacionats amb la salut, des de l'alimentació fins a la pau espiritual, explicat d'una forma senzilla i amena, una de les màximes d'aquest naturista és que tot el que és complicat d'assimilar o econòmicament car —relacionat amb la salut— no serveix.

ELS NOSTRES NÚMEROS

PREGO DE FESTES i CONCERT LA CAPELLA MALLORQUINA

L'AJUNTAMENT de POLLENÇA i LA CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS —SA NOSTRA— vos conviden al PREGO de FESTES, a càrrec de Joana Serra de Gayeta, Llicenciada en Filologia; i al concert de la CAPELLA MALLORQUINA, dirigida per Bernat Julià, dia 25 de juliol.

LA CAPELLA MALLORQUINA EN EL CLAUSTRE DE POLLENÇA

(Fragment)
Càntic de recordança i homenatge en complir-se els deu anys de la seva creació.

Quan l'harmonia, que les veus ajusta, curullà els cors de musical dolcesa, l'amor de la Capella Mallorquina, amb la potència universal dels genis, signà camins de pau inexhaurible per als homes oberts a la concòrida; i les notes més pures renasqueren com la claror de dins els ulls de l'alba, perquè el miracle cap al mon creixia des de l'encís del Claustre de Pollença, amb el batec i l'ànsia de Beethoven, la plenitud de Bach, la gravidesa romàntica de Schubert i la gràcil fidelitat de Mozart a l'essència del missatge de l'art que renoua les arrels de la vida i l'esperança.

MIQUEL BOTA TOTXO
Pollença, 1976 - PAU

ALTRES ACTES DE LES FESTES DE LA PATRONA 1980

També tenim el gust d'anunciar-vos la celebració dels següents concursos:

De RANDES i BRODATS —Exposició en el Convent dels Sagrats Cors—

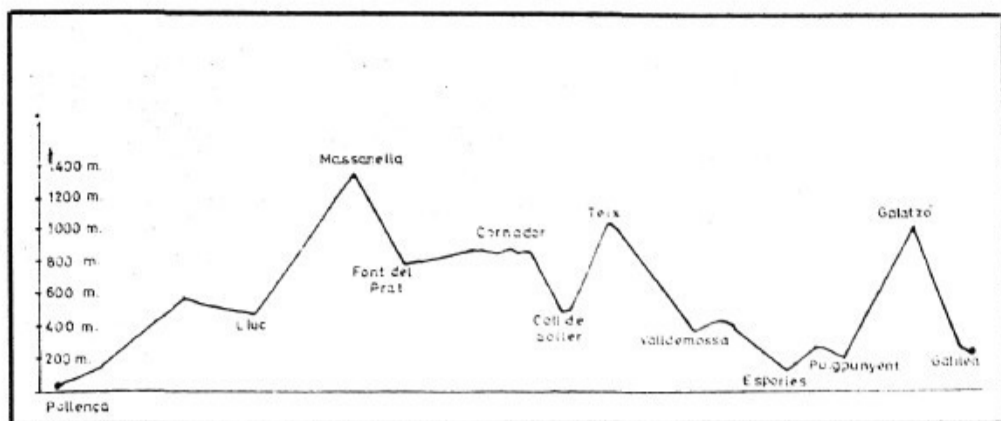
De VENTALLS —Exposició a la Residència Social—.

Amb UN CARAMULL DE PREMIS. Animeu-vos a participar-hi.

IGUALMENT, vos convidam a la sessió de cine dedicat a TRADICIO i CULTURA POPULAR MALLORQUINA —Cavallets de Felanitx, Cossiers d'Algaida i Montuiri les Agüelles de Pollença i Simulacre de Moros i Cristians, de Pollença—, del realitzador Vicenç Matas.

ESPAI PATROCINAT PER LA

CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

En una sortida que vaig fer als Pirineus em va sorprendre molt que un grup d'excursionistes em fessin la pregunta següent: "A Mallorca, hi ha muntanyes per a poder practicar el muntanyisme o l'escalada?"

Molta gent de la península que no ha visitat mai les Illes es creu que només són un tros de terra amb hotels, xalets, platges i turistes. De tot això, n'hi ha, però també hi ha muntanyes.

En aquest espai que m'ofereix la revista VERTEX vull donar a conèixer la Serra de Tramuntana de l'illa de Mallorca, on es poden trobar verticals absolutes de 500 a 700 m. i muntanyes de 1.443 m. com el Puig Major.

Aquest itinerari que descriuré cobreix quasi tota la Serra i les elevacions més importants de l'illa.

PRIMER DIA

(Posem per cas que la sortida sigui de Ciutat de Mallorca). A primeres hores del matí agafarem un tren que haurem de deixar a Inca, i des d'aquí un autobús ens durà fins al poble de Pollença, poblet antic de fundació romana, rodejat de restes de poblats talaiòtics, i poble nadiu del poeta mossèn Costa i Llobera.

Sortint de Pollença ens trobem amb la Vall de Son March; al fons es veu el Puig Tomir, de 1.102 m. En 5 hores de camí arribem a dalt d'aquest puig; des d'aquí es pot veure tota la comarca de Pollença, Port de Pollença, Formentor i Badia d'Alcúdia. Després baixarem a Lluç, on hi ha un monestir que ve a ésser el "Montserrat de Mallorca". Aquí serà on podrem passar la nit i dormir.

SEGON DIA

Després de deixar Lluç ens dirigim cap al "Puig de Massa-

nella" de 1.352 m. El camí de pujada és bastant costerut, però està ben senyalitzat fins a dalt.

Des d'aquí dalt el paisatge és meravellós; es veuen les badies de Palma, Alcúdia, Pollença; i els dies de bona visibilitat també es poden veure les illes de Menorca i Cabrera. La baixada, la farem per les Casetes de la Neu, i des d'aquí agafarem un caminet que per dintre d'un espès bosc d'alzines i pins ens durà fins a la Font del Prat, un lloc ideal per a dinar-hi. Al capvespre, un caminet ben marcat ens durà fins al Gorg Blau. Com la mateixa paraula diu, abans era un petit gorg, ara és una presa artificial on les aigües han cobert importants construccions talaiòtiques. Després anirem al Pla de Cuber, convertit fa poc, per mitjà d'una presa, en llac.

Aquestes dues embassades estan sota la vigilància del majestuós Puig Major (de 1.443 m.), coronat amb els radars de la Base Militar Hispanoamericana que destrossen la salvatge silueta d'aquest puig, on tot és roca calcària sense quasi gens de vegetació.

Seguint el camí del Pla de Cuber ens trobarem amb el Puig de l'Ofre, de 1.090 m. S'hi pot pujar a dalt en mitja hora; després baixarem a les cases de la Possessió de l'Ofre. Des d'ací al refugi on dormirem només hi ha mitja hora de camí. Aquest refugi es diu "Joaquín Quesada" i és propietat del Foment del Turisme. A cinc minuts d'aquest refugi hi ha un mirador que és a dalt de tot del "Cornador", una muntanya de 955 m, amb una gran vertical on s'han obert un parell de vies d'escalada. El panorama des del mirador és impressionant; just a baix es veu el barranc de Biniraix, els poblets de Fornalutx, Biniraix, Sóller i el seu port.

EXCURSIÓ PER L'ILLA DE MALLORCA

Pere Llobera i Cànaves

Amb la intenció de donar a conèixer una mica més la seva activitat, la Secció de Muntanya del Club Pollença vol oferir al lector una sèrie d'itineraris d'excursions per l'illa i centrant-nos una mica més al terme de Pollença.

Hem volgut començar amb un article

que va publicar el nostre company Pere Llobera a la revista VERTEX, de Catalunya amb la finalitat de mostrar a la gent de fora de l'illa les possibilitats muntanyenques de la nostra estimada "Roqueta".

Secció de Muntanya del Club Pollença.

TERCER DIA

Deixem la caseta-refugi i ens dirigim cap a les muntanyes que tenim davant els nostres ulls: la Serra d'Alfàbia, de 900 a 1.100 m. En aquesta altura també ens trobarem amb l'estació de la Telefònica i un repetidor de TVE, que amb les seves antenes i renous estranys destrueixen el paisatge la soledat d'aquestes muntanyes.

Baixarem al Coll de Sóller per poder agafar el camí que puja al Teix (de 1.063 m.). Des de dalt veurem tots els camins i totes les muntanyes que hem pujat des de Pollença fins aquí; la vista és senzillament impressionant. La baixada la farem en direcció a Valldemossa, pels camins que va fer construir el gran enamorat de Mallorca i de les seves muntanyes, l'arxiduc Lluís Salvador. A mig camí, sota uns grans pollers, ens trobarem amb una font, i serà el lloc adequat per a dinar.

Al capvespre arribarem al poble de Valldemossa, on e pot visitar la Cartoixa, que va ésser un hivern la residència d'En Chopin i Na George Sand.

QUART DIA

Deixarem Valldemossa, i pel camí de Sa Baduis pujarem fins a Sa Mola, i baixarem cap a Esporles pel camí de Son Cabaspre. Després d'haver visitat el poblet pujarem a l'ermita Maristella, després a la fita d'Es Rom, de 833 m. Baixarem al poble de Puigpunyent, i des d'aquí, per prendre comiat de les muntanyes de Mallorca, pujarem al Puig de Galatzó de 1.026 m. Des de dalt d'aquesta muntanya podem veure tota l'illa, des d'Alcúdia fins al Port d'Andratx.

La baixada del Galatzó, la farem en direcció a Galiler que és un petit poblet de muntanya. Des d'aquí un autobús ens tornarà a Ciutat.

LA FESTA DELS PAUMERS, UNA TRADICIÓ A RECUPERAR

Per Miquel Angel March

Pocs paumers deuen quedar a Pollença, un, dos, per ventura tres. D'aquí un parell d'anys tal volta cap. Els paumers o collidors de paumes, desapareixen. El plàstic ha arraconat al garballó que durant segles i més segles havia constituït un element bàsic del viure de la nostra terra. Els paumers al llarg dels temps han tengut una importància econòmica innegable. Hi ha notícies que ens diuen que abans de la conquesta ja existia a la nostra vila una indústria casolana de transformació de la pauma.

I per Sant Jaume, els paumers feien festa. La diada de Sant Jaume era una de les festes més típiques i tradicionals de Pollença. El ball de bot hi era ben present a la Plaça de L'Almoïna, plena de gent i on l'olor d'alfabeguera marcada i murta calcigada ho envaïa tot. La plaça era el centre de la festa i l'ambient era d'allò més gran.

Ramon Picó i Campamar (1848-1916), poeta de Pollença, Mestre en Gai Saber, fill il·lustre de la vila, guardonat en moltes ocasions per les seves creacions, té un poema escrit en llenguatge popular pollencí, autèntica joia de la poesia popular, titulada "Eu Cellé". Aquesta composició reflexa d'una manera esplèndida l'ambient de la Festa de Sant Jaume, sobre tot el ball de bot de la plaça de l'Almoïna. Pel seu interès i per la seva bellesa, val la pena reproduir-lo sencera:

EU CELLE

Bergantells, fei-vós la clenxa,
posau-vos eu vestit nou,
que la plaça està enamada
de canyes verdes i poll.

Anau-hi només que sia
per sentir la bona olor
d'eus brots de murta florida
qu'han escampat p'eu trispoll.

Eus festers estan encesos,
i a la clara resplendor
com lluen les Creus de Malta,
cordoncillos i botons!

Batle i obrers ja se'n vénen
amb una guarda d'atlots
que duen faies enceses
correguent i pegant bots

Les xeremies ja s'inflen
i grunyen a poc a poc;
¿no senti eu tamborino
com ressona i fa renou?

Aia, atlots, cap a la plaça,
que vos crida'u fabiol!
¿sús correu! Aqueixa és bonal
¿Qué hi anau sense sarró?

Mirau qu'eu batle ja encanta
la primera, i són ben molts
eus qui la volen: ja hi diuen
per dotze lliures i sous!...

¿No trobau que dotze lliures
per la primera és ben poc?
pujau-la fins a cinquanta,
qué cinquantal a cent i tot!

De lleuger sabeu que hi botal
sabeu que hi volta d'airós
un bergant amb les butxaques
buides, ben buides del tot!

¿I qui no tira cent lliures
per pegà un parel de bots
i per suar la paleta
i fer-se anà eu cap entom?

Ja comencen!... Xeremies,
tamborino i fabiol,
tot gruny, gemesa i grinyola,
volta i botaja tothom!

Bergantells, cap a la plaça
falta gent, i fora son!
Aia, atlots, a batre murta
fins demà que surti el sol!...
Jo, mentrestant, com un frare
que viu retirat del món,
dins eu cellé xano, xano,
me'n iré a tastà eu vi dolç.

I assegut ran d'un bota,
com romeu prop d'una font,
ompliré i buidaré alegre
eu cadaf més gran de tots.

I me'n riuré de tots voltros
qu'anau darrera l'amo,
fins que eu montona m'agegui
i acluqui eus meus uis la son.

Fa molts d'anys que la festa es va perdre. Crec que poca gent encara se'n recorda d'ella. Jo supòs que la pèrdua d'aquesta tradició anà lligada a la pèrdua d'importància de la indústria casolana del garballó i lògicament dels paumers. Així i tot, Miquel Bota Totxo, degà dels poetes pollencins, va compondre una poesia titulada "La Festa de Sant Jaume", que comença així:

"Avui és Sant Jaume, tradició i festa.

El vespre a la plaça la dança riurà;
la gent, enllestida, hi anirà xalesta,
i l'or brillarà.

LA FESTA D'ENGUANY

Quasi no hi ha collidors de paumes, però si gent que

no vol deixar passar l'ocasió de recuperar una festa i una tradició més per Pollença. Es evident que ja no tindrà el sentit originari. Els temps han canviat, ja no hi ha collidors. D'altra banda el mateix ball de bot, centre de la diada, ha canviat de sentit i formes. Avui en dia el ball de pagès ha passat a ser, en la majoria de casos, un simple espectacle, sota formes folklòriques, mirant més la pesseta que res, oblidant i arraconant el caràcter de diversió i a la vegada de medi d'expressió d'una cultura, com succeïa en aquell temps.

Enguany la festa dels paumers tornarà a ser realitat a Pollença. Evidentment només es conservaran les formes, ja és molt. El dia de Sant Jaume tornarà a ésser festa major. La Plaça de l'Almoïna romandrà estibada de gent, i plena de murta i alfabeguera. El ball de bot serà una altra vegada pilar de la diada, a falta de qualque cosa més.

La poesia de Ramon Picó i Campamar semblarà ésser realitat una altra vegada.

La Festa dels Paumers no tindrà el sentit originari que li pertoca i la va fer néixer. Ara bé, conservarà el seu caràcter festiu, encara que només tengui aquest. Les Festes sempre venen bé, i sempre seran font i expressió de l'alegria d'un poble.

Enguany, si Déu vol, Pollença recobrarà una tradició i una festa perduda fa molts d'anys i això s'ha de celebrar i s'ha d'alabar i re-

colzar.

Per cloure, val la pena recordar un grapat d'estrofes de "Eu Cellé", animant al jovent a participar-hi:

"Bergantells, fei-vós la clenxa,
posau-vos eu vestit nou,
que la plaça està enamada
de canyes verdes i poll.

Anau-hi només que sia
per sentir la bona olor
d'eus brots de murta florida
qu'han escampat p'eu trispoll
Bergantells, cap a la plaça
falta gent i fora son!
Aia atlots, a batre murta
fins demà que surti el sol!...

Miquel Angel March

CULTURA POPULAR

XERRADA AMB ELS ANGUILERS

UNA FAMÍLIA AMB TRADICIÓ MUSICAL

En aquesta secció de Cultura Popular hem trobat de donar a conèixer un poc la història d'una família que podríem anomenar; eminentment musical.

Varem passar una vetllada que durà fins a les 12. Quasi bé el personatge que centrà aquesta xerrada fou el germà Anguiler: Pep Cladera Gamundí.

Ell fa un parell d'anys va deixar d'estar entre nosaltres, concretament 8. Els altres dos germans, Jordi i Toni amb el nebot Joan (Fill de Mestre Pep) ens explicaren tot això del seu pare i padri respectivament.

LA GUITARRA ES TOCAVA D'UNA ALTRA FORMA

Per passar el temps davant el foc, el meu pare ens contava qualque conxoneta acompanyant-se de la guitarra, per cert que en aquells temps, la guitarra no se tocava com ara, és a dir. La

forma d'agafarla era distinta, en lloc de sostenir-la de forma horitzontal (com ara es fa) es tocava verticalment.

MESTRE PEP. ELS GERMANS LI DEIEN "EL JEFE"

Mestre Pep va anar a Bons Aires quan tenia 25 anys, amb ell se'n va dur tot el que sabia de música i poques coses més.

El Mestre allà va fer amistat amb un músic gallec, "Chimago" es deia. Aquest Mestre li va ensenyar moltes coses que ignorava, (en matèria musical s'enten).

A part d'aprendre noves notes també va fer de camarer a un restaurant. Aquí va ésser on va perdre la meitat dels cabells, a resultes d'una cremada de cafetera.

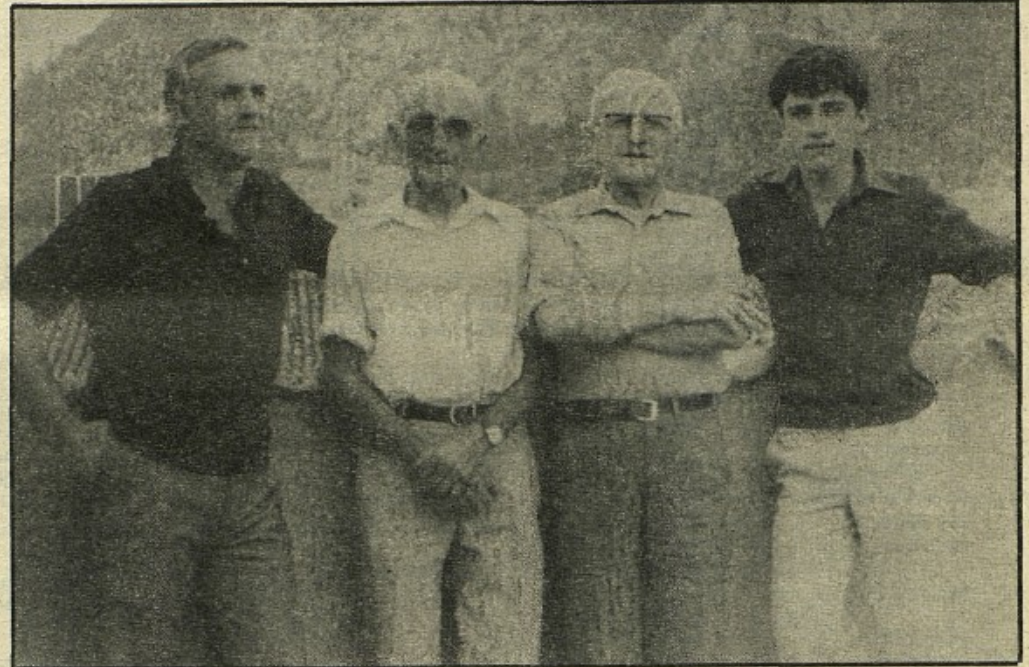
Cinc foren els anys que passà a Bons Aires després altra volta cap a Pollença.

La gent major se'n pot

recordar d'un bar que abans era una barberia, es deia Ca'n Benito, situat a la Plaça Martorell i també d'un altre que es deia Ca'n Sucre. Doncs a tots dos els va posar mestre Pep Anguiler. D'aquests dos bars el que tengué darrer va ésser el que més va disfrutar amb la guitarra., aquí s'hi tiraven una guarda de soldats, (la majoria eran bascs), i cada dia s'organitzaven festes, cantant i sonant passaven el temps. Amb això va entrar el moviment i s'acabaren les cançons i també les rialles, més que res perquè no eren de l'agrat dels Falangistes. Degut a tot això, l'enviaren a demanar de l'Ajuntament i li feren un interrogatori de pinyol vermell, sort que se'n va desfer bé i se va saber defensar, prova d'això, el deixaren fugir a ca seva. Si no hagués estat així, no n'hagués cantat galls ni gallines d'ell. Deixat el bar tengué que cercar una altra forma de vida per guanyar-se les sopes, la primera que li vengué davant fou fer feina a la carretera del Faró de Formentor i més tard a la carretera de Lluc. Més endavant va fer feina de carboener, també va estar de donat al roser-vell, després el jubilaren.

Tot i amb això ens hem oblidat de dir que es va casar, la qual cosa passa quan tenia 31 anys, l'afortunada fou Aina Seguí Alcal, del matrimoni rengueren tres fills, na Maria, na Magdalena i en Joan.

L'ESBART POLLENCI. - L'esbart pollencí es va formar a l'any 1958 fou quans els Anguilers, no tots però sí dos dels seus representants; Mestre Pep i el seu

fill, anaren a Santander per a participar a un concurs de música popular. Abans hi havia hagut una espècie d'eliminadori a nivell de Mallorca i quedaren els primers. Allà aconseguiren el segon premi nacional.

No era la primera vegada que sortiren de l'Illa a concursar, dos anys abans havien estat a Madrid, amb un grup de la secció femenina del moviment; aconseguiren un gran triomf.

Mestre Pepe es va dedicar un parell d'anys a ensenyar a tocar la guitarra, els seus alumnes eran generalment gent jove, d'aquí que se formàs la tuna. Ocorregué a l'any 63 i actualment ha desapareguda.

EL GERMA JORDI. - Mestre Jordi era te 72 anys, igual que l'altre garmà mes petit Toni ha fet quasi sem-

pre de picapedrer. L'instrument que sempre li ha anat bé és la bandurria. L'any 1960 convidaren l'abans esmentada Secció Femenina al festival de Niza als Anguilers, llevat de Mestre Jordi. Els altres germans, trobaren que no s'havien de fer parts i quarts i de cop digueren: "si en Jordi no ve noltros no hi anam. Així va ésser com la Secció va tenir-se que presentar al Festival sense els Anguilers.

La guitarra va tenir un representant dins la família, ens referim a mestre Toni Cladera (Anguiler) que va néixer l'any 1915 i que mai ha faltat a les festes de ball de bot. Encara amb el seu germa Jordi i el nebot Joan forma part de l'Esbart Pollencí.

Ens contà que abans sortien a tocar a la mala hora.

De vegades eren les dues de la nit, la gent obria les finestres i deien "calla que ara sonen". Després ens ha fet un poc de memòria i ens ha explicat el que significava la guitarra per ells quan eren nins i els altres instruments musicals que sempre hi solia haver per ca-seva. Mos diu: "la música de la guitarra va servir per a mantenir junta a la família".

Nota.- No hem anat a cercar les dades dels altres germans, perque saben que son molts (deu), i ara si els comptes no mos enganen n'hi ha vuit de vius. Desitjam que la música els sabi mantenir junts, no només als tocadors sinó a tots els altres.

Pep Bordoy
Joan Llompart

De fonts generalment ben informades, ens han informat que han començat unes negociacions destinades a aconseguir la fusió dels equips de fútbol Pollença i Cultural. Sembla ésser que el Club Cultural del Moll ha enviat una sollicitud de fusió dels dos equips en unes condicions dignes i acceptables per tots dos. Ara la directiva del R. Pollença té la paraula. A l'hora de redactar la notícia encara no podem donar a conèixer cap resultat concret que suposam se produirà en dates properes.

VENC SEAT 850 PM-A. 2603

Informes, 530308

Plaza Ca les Munnars, 22,2.º

RIEGO POR GOTEO

LA SOLUCION A SUS PROBLEMAS AHORRANDO AGUA Y MANO DE OBRA, ES MUY ECONOMICO, USTED MISMO PUEDE INSTALARLO, SE LE FACILITARA TODA INFORMACION. MATERIAL NECESARIO CON MANGUERAS GARANTIZADAS.

ESTUFA - CHIMENEA - FRANKLIN

MARTORELL TORRANDELL

TODO PARA LA CONSTRUCCION - TRANSPORTES
Agente Pinturas "RIPOLIN"

TITO CITTADINI, 8 - TEL. 53-05-49 - Pollensa (Mallorca)

*PAVIMENTOS GRES Y CERAMICOS

*REVESTIMIENTOS

*AISLANTES

*FIBROCEMENTOS

*TUBOS DE P.V.C. RIGIDOS Y DE POLIETILENO

BLANDO ESPECIAL PARA RIEGOS POR GOTEO

*IMPERMEABILIZANTES

*REFRACTARIOS

*CEMENTOS, PREFABRICADOS

*MANGUERAS Y ASPERSORES

PRECIOS ECONOMICOS

CARNISSERIA CHARCUTERIA

L'HORT NOU

VIA POLLENTIA, 11
COMANDES Tel. 53 03 55

GRAN VARIEDAD DE PLANTAS

GABRIEL MARTI VENSALA

PLANTACION Y CONSERVACION
DE JARDINES

Albusim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluc km. 1,100
POLLENSA - Mallorca Tel. 531885

AGRAÏM ALS CLIENTS

LA SEVA COL.LABORACIÓ

I ESPERAM ATENDRE'LS

DE LA MILLOR MANERA

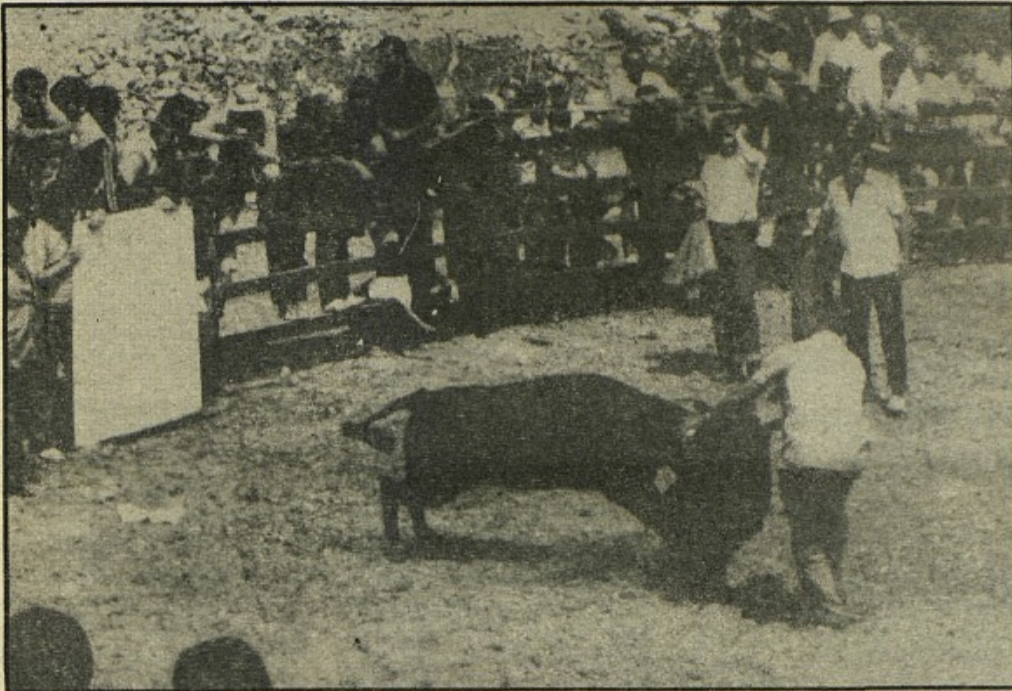
CAFE ESPANYOL
CA'N MOIXET

PLAÇA MAJOR, 2
TEL. 53 00 02

POLLENÇA

TOROS, AIGUA I FESTA

EL DIA 25, SANT JAUME, EXCURSIÓ EN BICICLETA

Enguany, la Patrona començarà esportivament. Així el dia de Sant Jaume, primer dia de festa, tindrà lloc el dematí, una marxa ciclista o una passejada en bicicleta. L'itinerari encara no està fixat, però segurament anirem per Ca'n Cap de Bou, Llenaire, El Moll i Pollença.

No hi haurà premis. No se faran carrers. Només volem colcar en bicicleta i passar gust i res més (quasi res). La partida serà

del Club Pollença a devers les deu i mitja del matí. Supós que a mig dia ja podran tornar a esser per aquí qui vulguin. Els altres quedaran a dinar per devall qualque pi de la ribera. Per si fa bon temps, convé dur banyadors.

La Caixa d'Estalvis de les Balears "Sa Nostra", ens ha comunicat que oferirà refresc per a tots els corredors.

M.A.M.

ELS ESCOLARS I LA NÀUTICA

La setmana que va del 23 al 29 ha estat dedicada íntegrament a valorar i estimar el mar. Els escolars del Port de Pollença varen esser els màxims protagonistes realitzant i participant activa-

ment a tots els actes i concursos organitzats pel Col·legi Miquel Capllonch. Dins aquesta setmana coincidien la Festa de Sant Pere i el final del curs 1979-1980.

Així mateix se està pre-

parant una exposició de maquetes de vaixells en minia-ture i a escala, còpies de vaixells que ja formen part de la història naval, els llauts estaran representats com sempre. Aquesta exposició es fruit de l'aportació i col·laboració de les següents entitats: Institut Nacional de la Marina, Caixa d'Estalvis "Sa Nostra" i direcció del Col·legi Nacional Mixte "Miquel Capllonch", així com les aportacions de diverses cases comercials.

Ultima Hora/(Correspon-sal Angelo)

EL CAMAMENT D'ESTIU-80 A CALA MURTA

La Secció de Muntanya del Club Pollença com cada any, organitza el Campament d'Estiu-80 "Sant Jaume", pels dies 24, 25, 26 i 27 de juliol. Enguany el campament es farà a Cala Murta.

La inscripció, que costarà 500 pessetes, se podrà fer al local de la Secció fins al dia 22 de juliol a la nit.

FOTO COMENTADA

Ja s'acosten els Moros. Podria ser que enguany vinguessin més afuats, per si acàs convindrà començar a llevar-els la cànfora als vestits no fos cosa que ens trobin amb el calçons desfets.

Molta de gent es va concentrar a la finca d'En Bernat Redó a veure torear una vaqueta, amb motiu d'haver trobat aigua en quantitat, tal com van prometre quan va començar a fer el pou. Després se va rostir i tothom que va voler va estar convidat.

ROMPUDA DE L'EMISARI SUBMARI DE SANT VICENÇ

La setmana passada se va rompre l'emisari submari que duu les aigües residuals de la Cala Sant Vicenç lo que provocà l'afluència de brutor a la platja, amb greu perill de contaminació.

AMENAÇA DE BOMBA A FORMENTOR

Dimecres dia 25 de juny el dematí hi va haver una veu femenina que va telefonar anunciant que s'havia col·locat una bomba. De l'hotel es va cridar a la guardia civil que es varen presentar en gran número.

A l'hotel durant 24 hores hi ha un guardia jurat que vetlla, aquest guardia va agafar la gent de confiança i els hi donà l'ordre de cercar i callar, perquè no hi hagués pànic com l'any passat, el dia de la Patrona. Una vegada haver restrejat l'hotel de cap a peus i no haver trobat res es va doblar la vigilància per l'exterior amb personal propi, procurant que no vingués ningú desconegut o sebre a on volien anar els que allà arribaven.

El dijous 26, la mateixa cridada amb la mateixa veu del dia abans. L'hotel estava prou recercat i com la possibilitat de que hi hagués passat qualcú o qualque cosa per alt era quasi nul·la es va restrejar a fons el jardí, voltans i a l'interior. Tot això, amb la col·laboració de la guardia civil.

El President de Govern ha de tornar pel mes d'agost i és per aquest motiu que es seguirà extremant la vigilància.

TRES ENTITATS LOCALS, CONTRA LA URBANITZACIÓ DE L'ALBUFERETA

Dins el període d'informació pública i de presentació d'al·legacions i recursos en relació al Pla Parcial d'urbanització de l'albufereta de Pollença, tres entitats locals, varen presentar les seves respectives impugnacions al projecte. Es tracta de l'agrupació Comunista de Pollença (PCIB), la Unió local de Comissions Obres, i la Secció de Defensa de la naturalesa del Club Pollença (GOB-Pollença).

Les tres entitats en els

seus escrits, feien referència a la degradació ecològica que sofriria l'albufereta en cas d'esser urbanitzada. Així també feien referència als efectes negatius damunt el turisme, i a les nombroses contradiccions amb la legislació vigent (Pla General d'Alcúdia, Pla Provincial, Llei del Sòl... Fen referència a la privatització d'un bon tros de costa que suposaria la seva aprovació, els escrits acaben assenyalant la

necessitat de comptar amb espais naturals verjos, i protegits.

Sobre el Pla parcial, l'ajuntament d'Alcúdia encara no ha aprovat res. Així i tot hem d'assenyalar que dins l'inventari d'espais Naturals a Protegir que ha realitzat ICONA, es troba l'albufereta de Pollença. Dins aquest inventari, que afecta a 15 zones de Mallorca, també hi ha inclòs el Puig de Maria de Pollença i tota la Serra de Tramuntana.

El dia 30 "El Gall" commemora el seu primer aniversari

ES PRESENTARÀ UN NUMERO EXTRAORDINARI DEDICAT A DIONIS BENNASSAR

Recordant que el vespre de La Patrona de l'any passat aparagué el primer número del nostre periòdic, es celebrarà un acte senzill en el que es commemorarà aquest primer any de servei periodístic a Pollença. Si bé al començar aquest tipus d'empreses ja resulten difícil i complicades, dada la manca de subvencions econòmiques i de personal especialitzat, més encara resulta el continuar i mantenir una regulari-

tat, sense obtindre altre benefici que la satisfacció moral d'haver servit a Pollença.

A l'esmentat acte que es celebrarà al local de la Caixa de Colonya, l'OCB oferirà un refresc als assistents, al temps que es presentarà el número dedicat íntegrament a DIONIS BENNASSAR, el número dedicat a les festes i una col·lecció d'enquadernacions dels GALLS apareguts fins en aquest moment.

OCB

JAPÓ

**Sorteig de 1.300 viatges.
(2 per Oficina).**

**Números fins
el 31 de juliol.**

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Per això som els primers.

"RACÓ DE SALUT"

HIGIENE VITAL

Per Joan March

RESUM DEL CURSET D'ANDRE TORCQUE SOBRE HIGIENE VITAL I AUTOGESTIO DE LA SALUT

La Higiene vital s'ocupa de l'estudi de la ciència de viure naturalment. Els seus principis estan basats en fet científics dictats per les lleis naturals. Manifesta que la salut és l'estat normal de la vida. No té per objecte "curar" unes malalties determinades, ni utilitza cap remei. Les úniques eines que considera útils o eficaces són els factors naturals de salut: L'alimentació i el dijuni, la activitat i el repòs, el sol, l'aigua pura, l'aire pur, i l'equilibri emocional.

LES MALALTIES

No hi ha malalties per sí mateixes. Les pretendudes malalties no són més que símptomes complexes d'un estat tòxic constitucional. Són les conseqüències de les toxines —residus del metabolisme— retenguts en la sang, les quals produeixen una crisi, ja que la seva quantitat és major a la que el cos pot eliminar a través dels seus conductes normals. Aquests residus —toxines— en quantitats normals són naturals i provoquen una estimulació necessària. Però com tots els estimulants, quan una quantitat excessiva se queda dins l'organisme crea una sobreexcitació que

provoca un "enervament" i una posterior embriaguesa orgànica o "toxèmia".

Qualsevol òrgan que se trobi per davall del grau de resistència orgànica vital serà afectat en un moment de saturació tòxica. Per exemple, si els pulmons són òrgans vulnerables, la tuberculosi, la pulmonia, l'asma o la bronquitis representaran el caràcter d'aquesta crisi. En aquest sentit, tot el ventall de malalties, des de les més simples fins les més complicades no seran més que símptomes que se presentaran segons el grau de toxèmia d'un moment donat, que depen aixímateix del nombre de malalties que abans de la present s'hagin reprimit. En aquest sentit se pot dir, idò, que la malaltia és la maillor amiga de l'home, ja que és el cmf que la Natura ha escollit per normalitzar l'índex de toxèmia del cos. Per tant lo més lògic davant una malaltia és fer tot allò que faciliti el seu desenvolupament, o xerrant en termes més precisos: fer tot allò que faciliti la desintoxicació: abstenir-se d'ingerir aliments, ja que tots són en major o menor grau una font de toxines, apart de que la seva digestió i assimi-

lació suposa un important despesa d'energia vital que en aquests moments necessitam per coses més urgents; beure abundant aigua pura (uns 2 l. diaris) lo que facilita en molt el procés. Procurar estar en repòs absolut, en el llit, amb el tapament necessari com per no tenir gens de fred, perquè de lo contrari obligariem a l'organisme a generar més calor i per tant a gastar més energia. Evitar, totes aquelles coses que puguin ésser causa de l'enervament, de tensions, (renous, discussions, lectures...) I prendre consciència de lo que està passant en el propi cos en cada moment.

ELS MICROBIS I LES MALALTIES

Normalment se pensa que els microbis poden originar malalties. La Higiene Vital no ho creu així: considera que les bacteries o els virus son conseqüències de la malaltia ja que només se presenten en quantitat perillosa quan s'ha arribat a un determinat grau d'intoxicació. L'explicació del fenomen està en que els tan malalts microorganismes s'alimenten dels restes del metabolisme, de les toxines.

Si no hi ha toxines no hi ha microbis.

Una falta d'higiene a nivell de comunitat, a nivell

social, origina el ràpid progrés d'un determinat microbi i l'estat tòxic de la majoria de persones facilita la seva penetració i expansió en els seus cossos. Així s'originen les epidèmies.

EL DIJUNI

Es lo que fan la majoria dels animals periòdicament, segons els seus biorritmes, i lo que feien els homes quan conservaven l'instint natural. Es un factor natural de salut que facilita enormement els processos de desintoxicació, de la "malaltia" en el cas de que l'ajunant estigui malalt.

Durant el dijuni te lloc el fenomen de la autòlisi, que és un procés de digestió dels teixits de reserva pels ferments (o enzimes) intracel·lulars el cos es capaç de digerir les seves reserves directament, sense emprar el sistema digestiu, i alimentar les parts més essencials i importants. Inclús cuan s'han esgotat les reserves amb les que acaba l'autòlisi i comença la inanició, tornant la fam, en el cas de que se segueixi sense menjar existeix un estricte control del procés i els teixits continuen essent utilitzats, "digerits", en relació a la seva importància. Així s'explica com algunes persones han fet desesperèixer tumors cancerosos mitjançant un dijuni ja que aquestes formacions tenen una menor vitalitat que els teixits normals i son més fàcilment destruïts.

S'enten que un dijuni es complet quan dura fins que comença la inanició, una vegada esgotades totes les reserves. El símptoma que ens indica el fi del dijuni és la reparació de la fam i pot tenir lloc un perell de set-

manes després del començament, segons les reserves de que se dispongui.

Després d'uns pocs dies de començar l'ajuni (2, 3, 4) les funcions digestives estan totalment paralizades i la fam desapareix.

Lo primer que s'ha de saber del dijuni complet és que no és un estat normal en l'home i sols s'ha de practicar en el moment precis i per unes raons determinades. Es bàsic estar mentalitzat sobre lo que se vol fer, decidir emocionalment, i mai s'ha de començar tot sol, sino que hi ha que rodetar-se de l'ambient adequat amb l'assessorament constant d'una persona experta. Els perills d'un ajuni incorrecte son molts i grossos, així, l'aturar-lo abans d'hora, o el prendre qualque medicament o droga pot tenir conseqüències dramàtiques.

CONCLUSIO

La salut es l'estat normal de la vida.

Sense toxèmia no hi pot haver malaltia. Els residus del metabolisme son tòxics i la unica raó per la que no ens enverninem es que son eliminats de l'organisme a partir de la seva creació. Les toxines estan retengudes en la sang solament cuan se produeix un retràs de la seva eliminació, causat pel enervament. La retenció de les toxines en la sang —toxèmia—, es la única causa de tota malaltia. La única forma de mantenir la salut o de recuperar-la cuan s'ha perduda consisteix en servir-se dels factors naturals de salut: la alimentació i l'ajuni, l'activitat i el repòs, el sol, l'aigua pura, l'aire pur, i l'equilibri emocional.

NATURA

MITJA DOTZENA DE CRANCS

1) PACHYGRAPSUS MARMORATUS.— Anomenat pels mariners de les nostres voreres: cranc judeu, en català: crancs de roca o bicicleta, en castellà: cangrejo corredor. Té uns 3 cm. d'ample. Es troba sobre les roques de la vorera i sol sortir de l'aigua. Molt actiu i corredor, té bona vista i s'amaga quan veu mica de fressa. Té un color marró fosc i no és apreciat pels pescadors de crancs, deu ésser per això que és molt abundant.

2) CALAPPA GRANULATA.— Es el cranc real o cranc rei. Sol tenir uns 9 cm. d'ample. Es troba enterrat a l'arena entre uns 30 i 150 mts. de fondària. Quan veu perill es tapa la cara amb les dues mordales que són molt grosses i planes. Es de color rosat amb clapes vermelles. Es poc freqüent i molt apreciat per les antigues cuineres a l'hora de fer un arròs de pelx.

3) CARCINUS MAENAS.— No té cap nom particular, cranc verd o cranca, en castellà: cangrejo común. Es molt abundant a tot el Mediterrani. Sol arribar a tenir 5-6 cm. I es troba aprop dels molls i ports amb fons d'arena i fang a poca fondària. Sempre té gana i menja de tot, inclús als seus germans quan no té res més. Es d'un color verdós fosc, i per fogir a vegades s'enterra davall l'arena.

4) ERIPHIA SPINIFRONS.— Es el conegut cranc pelut, en castellà: cangrejo moruno. Arriba als 10 cm. de diàmetre i es troba entre les encletxes de les roques. Es troba aprop del litoral, les mordales tenen les pines negres i el cos cobert de pels gruixats. El color marronenc. Té molta força en les mordales i si te pot aplegar te pegará una bona mosegada.

5) XANTHO HIPOPHILUS.— L'anomenen cranc sabater, en castellà és "el cangrejo de pinzas negras". Sol tenir 3-4 cm. No es gens afecionat a la llum, és per això que si el volem veure de dia hem d'alxecar qualque pedra; el trobarem amb les mordales replegades. El color negre de les pines contrasta amb el gris clar del seu cos.

6) MAJA ESQUINADA.— Se li diu cranca, cabra, en castellà: centollo. Sol tenir de 13-15 cm. de diàmetre del cos. A la part del front té la closca acabada en dues puntes. Cames llargues i primes. Es troba sobre fons d'arena i fang a partir de 20 mtrs. Solen fer un bon brou.

ECO CAVIL·LACIONS

PERQUE no hem de pescar "nacles"? Quina és la seva acció sobre les aigües?

PERQUE quan nedam a un riu suram menys que quan ho feim a la mar?

PERQUE a on hi ha moltes abelles els arbres fan més fruit?

CURIOSITATS

Vet aquí la cussa "poiter" d'en Tomeu Seguí Vives. No és un animal qualsevol: en el seu primer part va treure a llum quinze cussats. L'esdeveniment va durar set hores i nasqueren tots vius. Al cap de dos dies en moriren dos; una setmana després, un altre. Feia estona que no se tenia notícia d'un part cussat tant extraordinari.

FORN i PASTISSERIA BISANYES

Primer aniversari de la apertura de Ca'n BISANYES, les comunica que el 17 de Julio en todo el género en pastelería se hará un descuento del 10%

C/. Temple n.º 4
C/. Roca Tomas n.º 4 Telf. 531147

DISCOTHEQUE • GRILL • Avenida de París • PUERTO POLLENÇA

Marcha Fresca

JAMbar

TEL: 530040

POLLENÇA

PUERTO POLLENÇA (MALLORCA) Tlf: 530010

eléctrica

tertime

**COMPRE AHORA LAMPARAS,
APLIQUES Y PLAFONES
A PRECIOS DE FABRICA.
DECIDASE VD. MISMO.
TIEMPO LIMITADO**

C. Monjas, 20 - Tel. 531690 - Puerto Pollensa

TALLER REGA

**REPARACIONES ELECTRICAS
AUTOMOVILES Y EMBARCACIONES**

Prolongación Lorenzo Cerdà, 22 - Tel. 531031
POLLENÇA

BAUER

CINECAMERES per a filmar
sense problemes

 MICER

Els seus millors preus

C/ Alcudia, 14 - Telf. 530346 Pollença - Mallorca

Relojeria,

Joyeria,

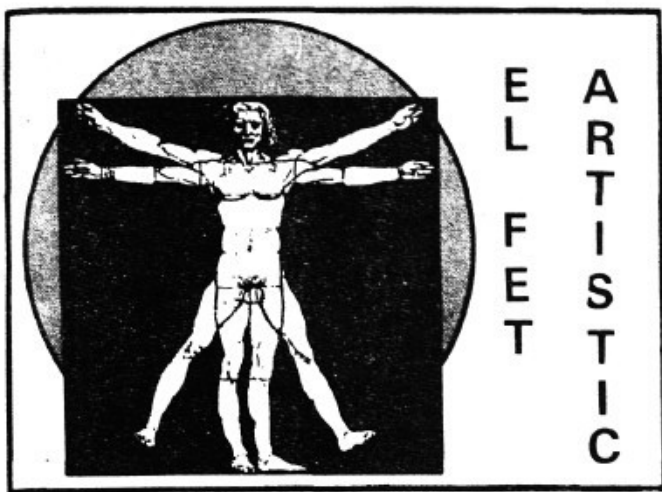
CA'N CABRER

MIEMBRO FUNDADOR DE LA ASOCIACION
ESPAÑOLA DE GEMOLOGIA
AGENCIAS OFICIALES

**OMEGA - TISSOT PERLAS MAJORICA
PORCELANAS LLADRÓ**

Temple, 13
Telf. 530241
POLLENÇA

Paseo Saralegui, 80
Telf. 531309
PUERTO POLLENÇA

ACTIVITATS DE LES GALERIES NORAI

Continuament amb les activitats de les galeries pollencines, són de molt d'interès les desenvolupades per les Galeries Norai, una galeria que s'ha mantingut dins una línia purament avantgardista i ens ha permès contemplar obres d'autèntica categoria i molta qualitat. No podem oblidar noms de personatges tan importants dins el món de l'art que per les seves sales han desfilat, con Nils Burwitz, Gerard Matas, Daniel Merino, Quijada, Ahmed Nawar, Guitérrez Montiel, Tenedor, Toni Riera, Ben Cabrera, Alcón, Fuentetaja, Laborda, Villalta, Castaldo, M. Royo i molts d'altres.

Per tant seguint amb les seves activitats ens informa el seu director en Miquel Cerdà Salas, que acabada l'actual Mostra de Castaldo, obrirà una exposició de la seva obra de dibuixos i es-

cultures i coincidint amb la inauguració se presentarà un llibre de poemes de Miquel Bota Totxo dedicades a l'obra del nostre artista, amb reproduccions de les seves obres, titulat "Cerdà Salas, línia i universalitat". Continuarà després una exposició d'un altra jove artista pollencí, Amador Magraner amb una col·lecció d'obres de tècniques mixtes, després una Mostra d'olis dins el nou realisme de n'Alexandro, més endavant en Joan Guerra, un dels més purs naifs de la pintura espanyola.

Com abans he dit, una galeria que els pollencins poden estar satisfets, ja que per les seves postres podem veure les millors obres artístiques que passen per la nostra terra sense tenir res que desitjar davant de les millors galeries de Ciutat. Que continui, doncs, amb aquestes activitats.

JOAQUIM CHAVARRIA A LA GALERIA DART

Escultures-ceràmiques, o ceràmiques-escultures és l'obra que ens ofereix aquest ceramista Joaquim Chavarría, un artista que poc de nosaltres segurament coneixem, però és una artista amb una aprofitada carrera, de la seva obra peces tractades amb una gran delicadesa en quant a formes i que estan treballades amb un material prou difícil, com és el gres i cubertes amb una esmalt igualment delicat, és un ceramista que sap treballar el fang, el sap fer pujar dins les se-

ves mans damunt el torn, en canvi s'ens ofereix fort i valent, quasi brusc amb altres peces que essent de construcció ceràmica semblen escultures de formes cubistes que surten desafiant la força i la rudesia d'una roca esperant l'escarpada i el punxó de l'artista-escultor o bé el ferro que se moldeja a força de foc i cops de mai damunt de l'encrulla. No per això deixa que l'obra mostri la seva gran sensibilitat amb unes formes sensibles i delicades.

NOTÍCIES D'ARTS PLÀSTIQUES

Galeria Dart: Fins dia 28 de juliol, exposició de ceràmiques de Joaquim Chavarría.

Galeria Bennassar: Exposició de Farreres fins dia 10, i a partir de dia 12, exposició d'en Peinado, amb tècniques mixtes i gravats.

Galeria Norai: Exposició de dibuixos i escultures de l'artista pollencí Miquel Cerdà Salas.

Sala d'Exposicions Guillem Cifre de Colònia: Fins dia 10 de juliol, exposició naif de la pintora Maggie Eyre, i a partir de dia 12, Mostra d'olis de Nativitat Garabain Pedrós.

L'escultor Miquel Cerdà Salas està realitzant una gran escultura per passar a bronze de 2'50 metres de llargària.

El pintor pollencí Marquet Pascual obrirà una exposició de la seva obra a una Galeria de Cala d'Or, del primer al quinze d'agost.

ESPAI SUBVENCIAT PER "SALVADOR", "LACRATS, DAURATS I POLICROMATS"

C/. Philip Newman, 5
Telf. 530768

FRANCISCO FARRERAS, A LES GALERIES BENASSAR

Es una tasca difícil per un crític professional parlar de la pintura d'un artista com es Francisco Farreras, degut a l'avançada i perfecta tècnica d'aquest artista, per tant impossible per un modest aficionat com jo, me conformaria poder expressar l'impacte que me produeix la seva contemplació, sensació que crec experimenta tot observador més o manco sensible, per tant no importa parlar de tècniques ni de perfecció en la creació de les seves formes totalment abstractes, perquè ell utilitza un llenguatge propi i qual li permet expressar-se i comunicar-se amb l'espectador.

En quant a l'home, Farreras com tot gran professional és un home senzill de caràcter ober disposat sempre a parlar, sobre tot d'art, la seva gran inquietut. Parla un correcte català encara que des de l'edat de dotze anys visqui en diferents punts d'Espanya de

parla castellana, m'explica moltes aventures de la seva joventut, la seva migració junt amb la seva família dins la post-guerra, el començament dels seus estudis, essent deixeble de Mariano de Cossio fins a la completació dels seus estudis artístics com a pintor figuratiu a l'escola de Belles Arts de San Fernando de Madrid. A partir de l'any 55 es converteix amb un destacat pintor abstracte, utilitzant amb la tècnica mixta del Colage que serà segons em sembla a mí la que el destacarà davant els altres artistes. També me parla de les tècniques que empra actualment per donar formes a troços de paper ajudat per coles i pintures acríliques i tintes obtenint com tots sabem aquestes maravoloses obres, dignes de tots els que estimam l'art plàstic ens aturem a analitzar i contemplar.

TONI MARQUET

ENCONTRE COMPOSITORS

Quan Moliere afirmava que "sense la música el poder no pot subsistir" esta recordant l'importància que per el poder té l'imaginació creadora. Si en aquest cas la música, queda dins uns marges que el propi poder manipula i domina i que no ha duptat mai en buidarla d'elements màgics, descafeinant la seva força dionisiaca, s'esta convertint amb un espectacle asèptic. (Llorenç-Ritme 1979).

Dins aquest caire completament diferent del que fins ara s'ha donat —al manco a les nostres latituds— de certaments musicals, estandaritzats, oficialitzats, competitus, alla a on els novells valors eran sempre oblidats en favor de les "velles glories", es desenvoluparà el I ENCONTRE DE COMPOSITORS. Aquesta trobada tindrà lloc els dies 20 al 23 de juliols a SA POBLA.

Podran participar-hi compositors de qualsevol tendència musical i en qualsevol instrument. Hi haurà també un concert-coloqui

allà hon el mateix compositor parlarà de la seva obra. La comisió organitzadora pagarà el desplaçaments, estància i manteniment dels músics. Cada obra serà interpretada pel mateix compositor o grup que tengui per costum interpretar les seves obres. Totes les obres presentades tindran dret a ésser escoltades per ordre cronològic d'inscripció. Es trata per tant d'evitar la competitivitat, i propaganda, es trata en definitiva de donar un lloc als novells i a les noves tendències d'arribar al públic i aquest al músic evitant al màxim els obstacles burocràtics i socials.

En principi esta prevista l'actuació pel dia 20 de Amparo Rosselló amb el Ballet Contemporani i música folklorica de Sa Pobla. El dia 21 en Llorenç Balsach, el 22 Llorenç Barror, el 23 Amadeu Marin. Des de aquestes pàgines els hi desitjam èxit i continuïtat.

TOMEU PAYERAS

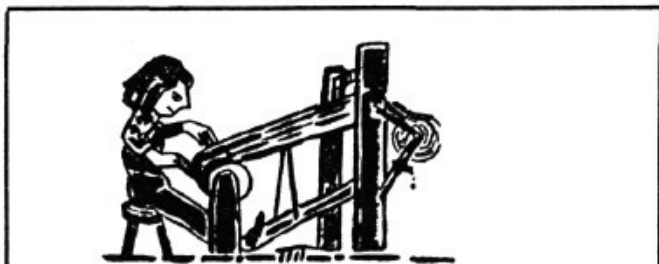
FI DEL MON

Burgès! — s'envolta ta gorra del cap agut,
Enlaire hi ha pertot arreu gran crits,
Picapedrers cauen i es rompen els pits.
A les costes — hom llegeix— el flux ha crescut.

Vet aquí la tempesta; el mar ha saltat
A la terra per a fondre dies infràgils.
Dels viaductes tomben els ferrocarrils.

Pseudònim de Hans Davidson. Va néixer a Berlín el 1887. Estudià arquitectura, grec i filosofia. De 1909 a 1911 un dels fundadors del "Club Nou" i del "Cabaret Neopàstic". 1918 "Fi del món", poema considerat com a "Marsellesa de la rebel·lió expressionista". Des dels anys vint al manicomi; 1942 deportat i assassinat pels nazis.

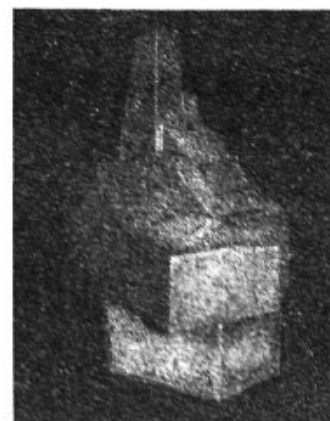
Traducció: MATTHIAS SOHN

Galerías Vicens

L'ARTESANIA DE ROBES DE LLENGUES DE POLLENÇA AMB PRESTIGI INTERNACIONAL
CONFECIO, ANTICS I OBRES D'ART

EXPOSICIÓN DE CERÁMICA
Del 28 de juliol al 28 de juliol de 1980

JOAQUIM CHAVARRIA

Galeria D'ART

C. del Mar, esquerra Padre Vives
Tel. 53.14.69

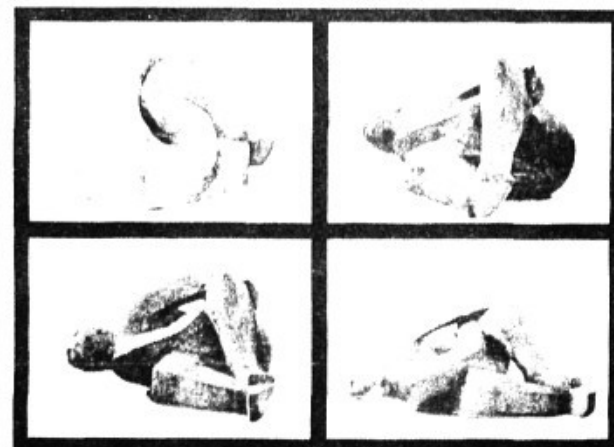
POLLENÇA (Mallorca)

bennassar
galeries

PEINADO

Inauguració dia 12 de juliol

CERDÀ

ESCULTURES I DIBUIXOS

GALERIES NORAI
POLLENÇA
MALLORCA
TEL. 530768

Inauguració: dia 19 de Juliol a les 21 hores
Exposició: 19 Juliol a 14 Agost 1980

ESPORTS

L'INFANTIL POLLENÇA, GUANYADOR DE LA "COPA PRESIDENT"

La temporada 79/80 no hagués pogut acabar millor pel Pollença Infantil. D'una manera digna i rotunda se'n ha duit el títol de campió de la "Copa President", que disputaven 6 equips de la comarca d'Inca, tots ells del grup A de la segona divisió Infantil. D'aquesta manera s'ha pogut llevar l'espina de la lliga, en que només va poder quedar en tercer lloc. Per darrere ell han quedat, Consell i Constància. Precisament en el darrer partit de lliga, el Pollença guanyà al Consell per quatre a zero.

La classificació definitiva de la Copa va ser el següent:

	J	G	E	P	GF	GC	Pts.
Pollença	10	7	1	2	23	6	15
Consell	10	7	1	2	19	9	15
Sineu	10	6	1	3	18	11	13
Constància	10	4	2	4	12	14	10
B.R.Llull	10	2	0	8	6	25	4
D'Es Pla	10	1	1	8	4	17	0

(Al D'Es Pla li han llevat tres punts per no comparèixer al darrer partit).

Com veim, Pollença i Consell han acabat empatat de punts. Per golaveratge directa el campionat ha quedat a Pollença, ja que aquí de dins el Pollença li havia guanyat per 2 a 0 i allà, havien empatat a zero.

ELS JUGADORS

La Plantilla actual dels Infants es té formada pels següents allots, en total 25: Joan Cerdà, Toni Perelló, Rafel Palou, Jaume Vives Melià, Lluís González, Gabriel Vich, Carles González, Joan Ma. Ordoñez, Pere Daniel, Josep Ma. Bota, Rafel Valls, Pere Bennassar, Toni Seguí, Josep Ma. Gadea, Jordi Albis Ferragut, Jordi Albis Vives, Bartomeu Alcal, Guillem Morro Castanyer, Pere Nadal, Llorenç Amen-

gual, Gabriel Perelló, Domingo López, Joan Daniel, Ramon Cabanellas, Antonio Colom.

En Pere Bennassar Ros, ha estat el màxim golejador del Pollença. Entre la lliga i la Copa ha totalitzat 21 gols (11 a la lliga i 10 a la copa). A la lliga, els 43 gols del Pollença s'ha repartit així: Pere Bennassar 11, Pere Daniel 7, José Angel Gadea 6, Gabriel Vich 9, Carlos González Moreno 3, Josep Ma. Bota 1, Rafel Valls 2, Joan Ma. Ordoñez 2, Jordi Albis Ferragut 1, i Jordi Albis Vives 1.

A la Copa els vint-i-tres gols marcats corresponen al jugadors següents: Pere Bennassar 10, Rafel Valls 4, Gabriel Vich 4, Jordi Albis Ferragut 2, Josep Ma. Bota 1, Pere Daniel 1, Bartomeu Alcalà 1, Joan Ma. Ordoñez.

LA JUNTA DIRECTIVA

L'actual Directiva del Pollença està composta per: Francesc B. Aguiló com a president; Miguel Cabanellas secretari-tresorer; Miquel Alcamora vice-secretari-tresorer; Vocals: Rafel Socías, P. Felip Cerdà, Pedro Amezcua, Martí Vives i Joan de Ca'n Guilló. En Martí Vives és l'entrenador.

A nosaltres no ens resta més que donar l'enhorabona a jugadors, directius i afició en general. Confiam que l'any que ve l'equip vagi a més, malda-ment molts passin a l'equip juvenil del Pollença. Es evident que una de les tasques dels infants, és en part la de servir de "cantera" pels juvenils i grans.

MIQUEL ANGEL MARCH

MOLT D'ESPORT A LES FESTES DEL CLUB POLLENÇA

Durant els dies 27, 28 i 29 de juny tengueren lloc les Festes d'aniversari del Club Pollença. L'esport hi tengué un paper més que important ja que en aquets tres dies se celebraren quatre manifestacions esportives, tres partits de futbol i un Cross:

II CROSS POPULAR

Un centenar de persones, entre petits i grans participaren en les distintes corregudes organitzades amb el suport de la Caixa. Es feren tres categories segons l'edat.

La primera carrera va ser pels infants fins a set anys d'edat. Hi participaren 20 xics que donaren una volta per un circuit reduït. El resultat fou el següent: 1, Antoni Galan Orejuela; 2, Francesc Xavier Torrella Cifre; 3, Martí Bennassar Torrandell; 4, Josep Botello; 5, Isidre Botello; 6, Salvador Requera Ramfrez; 7, Ramón Cifre Llompert; 8, Maria A. Pericàs Rotger; 9, Cati Mateu Torrandell; 10, Diego Rosado Roja.

39 allots participaren a la carre-

ra reservada per a nins i nines de 7 a 14 anys. L'ordre d'arribada fou el següent: 1, Teodoro Sánchez; 2, Antonio Muñoz; 3, Antonio Casas Ors; 4, Francisco Domingo Muñoz; 5, Josep Martí Francés; 6, Bernat Autonell; 7, Luis María Ortega Reina; 8, Tòfol Cànaves Cifre; 9, Rafel Fuster Cifre; 10, Sebastià Crespi.

La carrera reservada pels grans concentrava el màxim interès del públic, malgrat la participació hagués pogut ser més grossa. Hi participaren un total de 35 atletes que corregueren quatre kilòmetres aproximadament. El guanyador va fer un temps de 12'34". L'ordre d'arribada va ser el següent: 1, Joan Marf; 2, Francisco Subires; 3, Vicente Orgazón Marf (13'15"); 4, Manuel Quirós; 5, Romero Galera; 6, Sebastià Cànaves; 7, Jaume Vives Melià; 8, Biel Perelló; 9, Toni Pons; 10, Antoni Vallejo; 11, Jordi Tornilla; 12, Joan March; 13, Pep Torrandell; 14, Lluís Canals; 15, Miquel Seguí.

Na Maria Cerdà va guanyar el premi de dones, seguida per Magdalena Vilanova.

Al final, tots els participants foren obsequiats amb un magnífic di-

buix del jove pintor pollencí Joan March.

FUTBOL

Com hem dit abans, tres partits de futbol se celebraren durant les Festes del Club Pollença. En total se marcaren 20 gols, lo que ens dona una mitja de quasi 7 gols per partit.

El divendres dia 27, s'enfrontaren Casats contra fadrins. El resultat fou de Casats, 4 Fadrins, 5. El partit va ser molt disputat i entretingut. El diumenge dos partits més. A les cinc, L'infantil Pollença donava una pallissa al Beato Ramón Llull. Al final el resultat fou de Pollença 5, Ramón Llull, 0, lo que demostrà el ben meregut trofeu aconseguit pel Pollença a la Copa President. Curiosament, en el partit d'anada de la Copa, el B. Ramón Llull, havia guanyat al Pollença per 0 a 1.

Per acabar, "las viejas glorias" del futbol pollencí jugaren contra l'actual equip de Primera del Pollença. El resultat del partit va ser de Veteranos 1, Pollença, 5.

MIQUEL ANGEL MARCH

L'ESPERÓ

No vos passi per el cap encendre cap cigarret devall un extractor d'aire que doni al carrer si no aneu armats d'un bon paraigo, que l'aigo i el foc no son molts amics.

Tampoc vos aconsell que "fasseu l'hora" pels environs d'un dels esmentats aparats: un borino mal de matar vos empenyarà tot el temps.

Si els xinesos conquerissen l'illa de Mallorca es molt probable que batiassin el nostre nom amb el nou nom de New-Shangai. Al manco per caos circulatori no estarien...

MONUMENT
ALS ENCARREGATS
DE LA
NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA
A
L'AJUNTAMENT

DITADA
DE MEL

Molt ben fet. El Regidor d'U.C.D., senyor Pericàs s'ha cuidat de renovar el contracte l'agrenador del Moll Joan P. Candell. Com recordau, al passat núm de "EL GALL" varen informar de la situació d'aquest assumpte, que ara ja està arreglat.

Un punt positiu a favor del senyor Pericàs. Sí, senyor.

Diven que els pagesos tenen en marxa el projecte d'una cooperativa a Pollença. Fins i tot ja tenen un bon local i l'assessorament creditici i tècnic de cooperativistes d'altres pobles. Envat! Amunt, ànima forta!

Martí Vicenç, el nostre admirat i bon amic "Bon-Jesús", ha comprat una casa que val un munt de milions i... l'ha posat a disposició d'un grup de gent i professionals pollencins de l'ensenyament, per muntar una guarderia de nins. La cosa està en marxa i pareix que va pel camí que pertoca.

Gràcies, Martí, en nom de tots els nins de Pollença, gràcies.

El Bar de Ca'n Moixet ha fet reforma, i l'ha feta bé, meravellosament; no han espenyat res. S'ha conservat la mateixa estètica, el mateix ambient, i s'ha millorat un parell de coses. Això és un exemple de conservació i restauració d'un espai, fent-lo compatible amb un adequat servei al seu públic. Mereix un premi.

Sopes de marisc, parrillada de cap-roig i mabre, gran traca final d'acudits, rialles a rompre, i darrera ronda de "Whisky", fins molt tard; fou la festa de companyerisme del final del curs escolar de l'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Costa i Llobera de Pollença.

Eren una trentena, entre membres de la Junta Directiva i familiars respectius i, això sí: cada un va pagar lo seu; no faltaria més.

El President s'havia presentat amb l'ansiada notícia de que a la ff, els Estatuts ja eran aprovats.

Enhorabona per tot. Per lo dels Estatuts, pel sopar mariner, per la festa i per la feina que responsablement s'ha fet a l'escola al llarg de tot el curs.

Llegeixi i col·leccioni

ENCARA NO ESTA SUBSCRIT A "EL GALL"?
Informació
Telf. 531674
C/. Sant Isidre n.º 3-A

CLASSES D'IDIOMES i CONTABILITAT MELCHOR BOSCH SALAS
Professor Mercantil
Cecilio Metelo, 101.
Telf. 530531
Pollença - Mallorca